

1. I østen stiger solen op

(Weyse/Ingemann)

I østen stiger solen op,
den spreder guld på sky,
går over hav og bjergetop,
går over land og by.

Den kommer fra den fagre kyst,
hvor paradiset lå,
den bringer lys og liv og lyst
til store og til små.

Og med Guds sol udgår fra øst
en himmelsk glans på jord,
et glimt fra paradises kyst,
hvor livets abild gror.

Du soles sol fra Bethlehem
Hav tak og lov og pris
for hvert et glimt fra lysets hjem
og fra dit paradis.

2. Det er så yndigt at følges ad

(C.E.F. Weyse)

Det er så yndigt at følges ad
for to, som gerne vil sammen være,
da er med glæden man dobbelt glad
og halvt om sorgen så tung at bære;
ja, det er gammen at rejse sammen,
at rejse sammen, når fjederhammen
er kærlighed, er kærlighed.

Hvert ægtepar, som med kærlighed
i Jesu navn holder bryllupsgilde,
skønt alt i verden går op og ned,
skal finde tidlig og finde silde;
det er dog gammen, at sidde sammen
at sidde sammen, hvor arne-flammen
er kærlighed, er kærlighed!

3. Morgenserenade (Katinka, Katinka luk vinduet op)

(Clemmensen/Ukendt)

Godmorgen, godmorgen sang fuglen på kvist,
mens den så sig om efter havre.
Den syntes, at dagen var temmelig trist
den havde ej fået sin davre.
Men pludselig så den et sølvbryllupsskilt,
den jublede højt næsten helt ellevidt.
Se, her er der stemning, her giver det nok
en lille én ind under næbbet.

Godmorgen, godmorgen og vel stået op
tillykke med dagen, tillykke
Ak, kunne jeg bare få varmet min krop
herude i vinterens skygge.
Her er nu lidt fodkoldt, og blæsten står på
og næserne på os, de er næsten blå
Og når vi er færdige med dette vers,
Ja så vil vi ind og ha' kaffe

